

Kresby do tohoto čísla dobrovolně dodala firma Tamara Čedroňová, spol. s r. o., t. č. VII. tř. ZŠ sv. Voršily.

Pes (umělecký výklad)

První hafan byl domestikován kolem 15 000 př. n. l., protože lidé chtěli mít někoho, kdo je ochrání, a zároveň někoho, s kým se mohou bavit a kdo jim nebude odmouvat. Proto si jej vycvičili přesně podle svých představ a získali si ho množstvím dobrého jídla. A tomu pejsek nemohl odolat, už se totiž nemusel celý den honit za potravou se svou smečkou, ale pohostil ho jeho majitel. Tím si pes zvykl přebývat s lidmi a vytvořil tak novou smečku. Na začátku si ještě párkrát posteskl po volném životě, ale nakonec si zvykl, že jeho vůdcem je člověk.

/Adéla Pírková, VIII/

Ekologie je myšlení v přírodě. /Šárka, VII/

Stát Kornabáš

Ve státu Kornabáš na rozloze 12 akrů žije 5 chobotnic. Jsou to jediní obyvatelé Svaté říše kornabášské. Hlavou říše je Neviditelný kornabáš, který každý večer plave v zářivém člunu po hlubokém černém moři nad námi.

Půda je zde tvořena převážně čokoládou a jinými čistícími prostředky. Solné hory se tyčí v severním cípu této rozmanité říše.

50 % z pěti chobotnic potvrzuje, že příroda v této říši je neuvěřitelně krásná.

/Tamara Čedroňová, Monika Kotková, Štěpánka Stejskalová, Helena Šnevajsová, Julia Trajlinková, VII/

Sv. Ludmila svému vnuku Václavovi (literární dopis)

Můj milý Václavku, cítím něco špatného, jako by se něco mělo stát. Píšu ti aspoň dopis, abys měl co číst.

Dnes jsem se hodně pohádala s tvou matkou, a jelikož je pomstychtivá, bojím se, že nás od sebe odloučí.

Kdyby se náhodou něco stalo, prosím, myslí na mě. Já na tebe nikdy nezapomenu, můj vnuku.

Tvá babička Ludmila

/Eva Dostálová, VIII/

Naše škola

Naší škole schází stejnokroje, ale já po nich ani moc netoužím. Ale chtěla bych bazén, nemusí být ani v naší škole, ale mohli bychom chodit plavat i my, 6. třída.

Také by potřebovala trochu zvětšit tělocvična - v minulé škole byla sice menší, ale v jedné třídě bylo max. 16 dětí. Taky mi moc chybí ŠuP, ale to už je jedno. Jinak už jenom naše třída, chtěla by opravit.

/Helena Opletalová, VI/

Na zemi leží modrý krajovaný koberec. /Martin, VII/
Z břicha mému spolužákovi vylézá krček a na něm sedí hlavička. /Tomáš, VIII/

*tvře kovaný sešit
tvře kovaný sešit
leží u vás na stole
Já už nemám kam kreslit
a netvářím se vesele*

/Tamara edro ová, VII/

Bajka o medvědovi a džbánku /Dominik Tomeček, VII/

Byl jednou jeden medvěd a ten měl hrnce medu. Blízko jeho doupěte se usídlila liška a ta dostala chuť na medvědův med. Když ho uviděla v lese jíst med, řekla mu, že na severovýchodním konci lesa je velký včelí úl, ve kterém jsou alespoň tři velké hrnce medu, a že mu ten jeho med pohlídá, než se vrátí. Medvěd souhlasil a odešel do severovýchodní části lesa. Když byl pryč, liška všechen medvědův med snědla, a když se pak medvěd vrátil, uviděl prázdný hrnce od medu. A poučení? Pozor na lišky!

Móda

Momentálně jsou v módě nálepky. Pokud nemáte nálepku, mohou o vás říci, že jste staromódní. Každý určitě musí mít u sebe deset nálepek, aby si je mohl vyměňovat. Nejvíce se nosí bílé - bílá se hodí ke všemu.
/Štěpánka Stejskalová, VII/

Pohanská modlitba

*Ó, Bělbohu, ty dobrý bože,
těch dní, kdy chvály jsi byl hoden,
již bylo mnoho.*

*Jak velkoryse přijímáš naše dary,
když to nejmenší ti přinášíme v obět,
hanbíce se za to.*

*Račiz dál být nakloněn nám,
dnů dobrých naděl do roka nám dosti,
bychom měli dobra, štěstí do sytosti.*

Věrní tobě zůstaneme.

/Václav Venkrbec, VI/

Eutanazie je smrtící injekce, která usmrtí člověka bez jeho svolení. /Kristina, VII/

Jak uspat mobilní telefon

Jak uspat „mobil“? Mobil je bezvadná věc, která slouží k dorozumívání, ale ve výuce nemá co dělat. A proto ho musíme vypnout (uspat). Uděláme to prostě. Stačí dlouze zmáčknout jediné červené tlačítko na telefonu. Jakmile jej zmáčkneme, telefon udělá blik a je vypnutý, teda uspaný.

/Josef Kotek, VI/

Sumerové do Mezopotámie přivezli kolo. /Julian, VI/

Jaro

Jaro to je lásky čas
všechno kvete kolem nás
Rodí se i mláďata
koťata či kuřata

Roste tráva roste les
rostou keře roste vřes
Jaro to je lásky čas
vše začíná kolem nás

/Jan Doležel, VII/

Tvarové asociace

D je banán, kterému někdo utrl stopku.

K je mostek přes potok.

W jsou vysoké hory pokryté sněhem.

T je věšák na prádlo, který stojí venku na zahradě.

B je pán, který spořádal deset klobás a dva korbele piva.

L je jako nos vzdělaného člověka, který jde právě ze zkoušky.

B je tlustý pantáta sedící u televize.

R je pán bez rukou, zato má velkou hlavu.

S je jedovatá zmiže, která kouše zlé lidi.

/Ondřej Kvapil, Jana Kvapilová, Vojtěch Langer, Milan Palásek, Václav Venkrbec, VI/

Omluva za špatné chování v hodině

Omlouvám se, že jsem se smála něčemu, čemu se nemám smát. My jsme se ale nesmály filmu o polednici, ale jedné holce, která „vtipně“ dělala, že se bojí.

Přiznávám, že jsem byla špatným příkladem pro slečny, které sledovaly, jak má vypadat (probíhat) vyučovací hodina. Doufám, že takové žáky, jako jsem já, nebudou mít.

Příště, až si budu myslet něco vtipného, nebudu se smát nahlas, aby to další žáky nerušilo, ale raději v duchu nebo vůbec, abych nemusela psát další omluvy.

/Veronika Gramatová, VI/

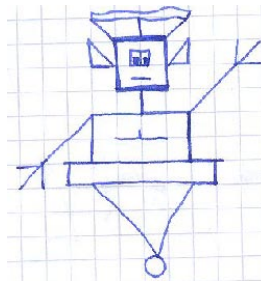
Maruška týden nepřijde do školy. Její kůň dostal smyk a spadl na ni. /omluvenka/

Hodnocení literární fantastiky:

- rozvíjí fantazii;
- fantasy je triviální, protože je to jednoduché;
- podstatou fantasy je magie, která asi není v našem dnešním světě tak žádaná;
- sci-fi je poněkud hodnotnější než fantasy, má však také své odpůrce a špatné autory;
- hodnotu mi žádnou nikdy nepřinesla, protože jsem to nikdy nečetl a nelíbí se mi to;
- skoro každý má sklon přemýšlet o budoucnosti a vymýšlet přitom fantastický pokrok ve vývoji techniky;
- má význam pro rozvoj myšlení o možnostech budoucnosti;
- vítězí v ní dobro nad zlem;
- jistě bychom našli několik hodnotných fantastických knih, které stojí za to, aby je lidé četli;
- já tomu nerozumím.

/Josef Černín, Eva Dostálová, Miroslava Holíčáková, Zdeněk Schmidl, Filip Slimařík, VIII/

Vydal jsem se se svým přítelem po řece širší než Nil, avšak nešlo po ní cestovat jinak než na voru. Všude kolem nás byly husté lesy. Nemohli jsme se dostat na břeh, a tak jsme jedli ryby, které jsme ulovili, a pili vodu, po níž jsme pluli. Cesta se zdála být nekonečná, a kdyby nad řekou nebyly Koruny stromů, nejspíš by nás slunce upeklo. Nakonec jsme dopluli k dřevěnému molu, u kterého jsme zakotvili. Šli jsme pár dní cestou vysekanou v lese místními domorodci, až jsme dorazili do malé vesničky, obklopené stromy nesoucími sladké ovoce. Vesničané chovali dobytek, který nezabýjeli, patřil k nim a byl to takový menší člen rodiny. Všechno tam mělo svůj řád a pořádek. Velmi nás uvítali...

Charakteristika literárních typů

**Jidáš je zlobivý, moc kecá a žaluje. /Filip Slimařík, VIII/
Jidáš je zrádce, který vymění život přítele za špinavé peníze. /Tomáš Švec, VIII/**

Jidáš – na první pohled se vám může zdát jako váš nejlepší kamarád, ale bokem si na vás plánuje nějakou „levárnu“. /Zdeněk Schmidl, VIII/

Lazar je Ježíšův společník, který ho nečestně a nesportovně zradil. /Jakub Zatloukal, VIII/

Popelka bývá od sazí, aby nikdo neviděl její krásu. Taky je pracovitá a šikovná. Většinu času tráví uklízením po svých méně pěkných a hrozně líných sestřích. /Alžběta Harvánková, VIII/

Poezie, to je něco roztomilého. /Veronika, VII/
Při četbě knihy se člověku sbíhaly sliny. /Eliška, VIII/
Sodoma a Gomora, to je hříšné setkání. /Adéla, VIII/

Erwin Rommel Vůdci

Můj milý Vůdce, tahle země je strašidelná – všude samý písek, komáři a pro vodu musíme jezdit stovky kilometrů. Právě stojím na duně nad Al Alameinem a plánuji, jak to Angličanům natřu. Mí vojáci už jsou nevrlí a podráždění a ubírá mi stále více síly přemlouvat je, aby šli do boje. K tomu mi ještě všichni říkají Liška, ale jsem na pokraji zhroucení. Vždy však bojuji za Vás.
Váš Erwin Rommel
/Kristián Tomeček, VIII/

Pekelný krtek (fantazijní výklad)

Pekelný krtek žije mnoho let. Vznikl jednou, když si čert všiml, že zvířátka moc zlobí a potřebovala by takového zvířecího čerta. Pekelný krtek vypadá skoro jako normální krtek až na to, že dobře vidí a má velké zuby. Žije v podzemí. Když nějaké zvířátko zlobí, přijde si pro něho, jako čert chodí pro zlobivé děti, a odvede ho do pekla. Takový pekelný krtek žere myšičky, krysičky a malé potkánky. Úkolem pekelného krčka je vychovávat zvířátka, aby nezlobila. Krtek je velmi zlý a nehodná zvířátka se ho bojí.

/Josef Černín, VIII/

Mariánské litanie

(verze 2009-2010)

Zahrado rajská
Ochránkyně slabých a nemocných
Nejmilosrdnější z lidí
Ty Matko všech matek
Ty Matko všech otců (skoro všech, kromě Boha)
Svatá Odhodlaná
Svatá Překrásná
Svatá Úžasná
Útočiště hříšníků
Svatá Matko plná radosti a strachu
Přímiluvkyně nejvyšší
Slitovná Matko všech
Chrámě posvátný
Oázo královská
Zrcadlo spravedlnosti
Lilie nejvyšší
/kolektiv autorů VI. třídy/

Modlitba k pohanskému bohu Thanatovi

Všemocný a vždy spravedlivý Thanate. Ty, jenž máš nekonečnou moc. Ty, jenž vládneš vždy spravedlivě, ty, před kterým se každý musí sklonit. Nedej mně zahynouti v této bitvě. Jestliže však chceš, abych brzo spočinul v tvé náručí, dej, ať má smrt je hrdinná. Ať však zřidnou řady nepřátel! Ať jejich plémě lehne popelem! K tvým nohám kladu tyto prosby a pokorně tě žádám o jejich vyslyšení. Staň se. /Kryštof Dokoupil, VI/

Jak lidé objevili pečené maso

Jednou, ještě v pravěku, byla válka. Už bylo zjištěno, že když na někoho spadne velký kámen, může ho zabít. Proto si jedno vojsko vylezlo na skálu, vytahalo tam velké kameny a začalo je házet dolů na ty druhé. Měli štěstí, protože to byly křemínky a jeden cizí voják chytl od jiskry, když na sebe dva křemínky spadly. Tak se upekli. Oni ho pak snědli, protože měli hlad, a zjistili, že je to dobré, ale připálené. Tak si řekli, že maso budou dávat nad oheň, a ne do ohně, a pak už vymýšleli jídlo za jídlem...

/Filip Slimařík, VIII/

Abecední báseň

Á bé cé dé
želva leze
é ef gé há
vepř počítá
í jé ká el
to je malér
em en
děti běží ven
ó pé kvé er
to je velký fenomén
es es té tě
chválím tě
ú vé zet
velká mravenčí zed'

/Šimon Gabriel, VI/

Deník slavné osoby

Pondělí 25. prosince roku 3-4 př. n. l.
Trochu jsem se bála, jelikož jsme nemohli najít žádný byt. Přišel za námi nějaký pán a řekl nám, že má volno jenom chlěvě. Já jsem byla ráda aspoň za tohle. Za chvíli se miminko narodí a já už nemám sílu jít jinam. Josef říkal, že se naše miminko bude jmenovat Ježíš...

/Monika Kotková, VII/

Myši mňamka (návod)

Vezmi čtyři myši, dva potkany a tři krysy. Dej vařit vodu. Po pěti minutách do vařící vody přidej čtyři myši, dva potkany a tři krysí ocásky a tři minuty míchej. Přidej hlodavčí žebírka, hlavy, mrkev, okurku a nakonec celá rozporcovaná těla. Pět minut nechej zapéct a poté hodinu uležet v lednici. Dobrou chuť!

/milovník dobrého jídla Adam Šumník, VII/

Asociace

O, to jsou ovečky. Ola sedí v ovčíně, na ovečky kouká, jak tam leží na seně a stříhají ušima. Všechny jsou bílé jako sníh, jen ta jedna v rohu se jim nepodobá. Je černá jako uhel, ale krásná, když tak mile kouká a beze strachu přistupuje blíž k Ole.

/Zdeňka Giacintová, VI/

Zkouška biblických znalostí VI. třídy

Kolik měli Židé chrámů? (1)

Žádný, nebo jeden. Pět. Hodně. Chodili na kopce.

Kdo byl podle Bible Baal? (pohanský bůh)

Pravěký člověk. Kněz. Příslušník národa Bálů.

Uvedte jméno prvního izraelského krále. (Saul)

Adam a Eva. Samuel. Ježíš. Judita. Někdo od Š.

V čem bylo unikátní židovství? (monoteismus)

Věřili v trojjediného boha. Židé zaspali dobu – podle nich mesias ještě nepřišel. Nemají Vánoce. Chrám (jánevím-jaksetojmenuje). Reinkarnaci. Měli hodně pústů. Neseděli, ale klečeli ve všem. Vymřeli.

Jak vypadal izraelský dům? (typická mezopotámská stavba)

Byl ze slámy, dřevěný. Žili chatrčích. Bydleli ve stanech.

Kdy vzniklo křesťanství? (za působení Krista)

1500 let př. n. l. Plus minus 3000 let př. n. l. Za Mojžíše (ale taky možná v roce 0). Milión let před Kristem. U Abrahama (!). V roce 0. Roku 4 před Kristem. Od počátku světa (zhruba).

Čím se lišila středověká mše od současné? (např. jazykem, postojem kněze, účastí lidu)

Obětováním, obětovali beránky a býčky. Byly oběti a byly zápasy. Pouze kněz kázal a odpovídal na otázky. Byla krátká a nebylo přijímání. Normálně (papež korunuje krále). Hrál se k tomu divadlo. Museli tam chodit všichni, včetně nevěřících. Pustili býky a oni před nimi uhýbali. Bez proměňování hostie. Obětovaly se tam oběti. Modlili se jen kněží a ostatní jen přihlíželi.

Kteří svatí s největší pravděpodobností neexistovali?

(např. Tripod, Jiří, Jan Nepomucký, Fursa, Rumwold, Babylas)

Anděl. Buddha. Sv. Filip Neri. Sv. Bramborín.

/Ludmila Binderová, František Buka, Václav Cenker, Hedvika Danišová, Tereza Dosoudilová, Sebastian Gottwald, Viktor Kaloda, Julian Kerkhof, Filip Klopec, Jana Kvapilová, Vojtěch Langer, Helena Opletalová, Milan Palásek, Noemi Palásková, Barbora Schmidlová, Václav Venkrbec/

Život se mu zdá nudný, a tak se zamiluje do dcery náčelníka. /Jan, VIII/

Knihy se mi líbí a jsou v ní krásné fotografické fotografie. /Tereza, VI/

Všichni se smáli a postupně se na nich projevovaly příznaky otravy. To mi hodně zlepšilo celkový zážitek z představení. /Jakub, VIII/

Čarovný les (ličení)

V trávě vidím vyšlapanou cestičku. Sejdu ze stezky, po níž kráčím, a vydávám se po ní stále hlouběji do lesa. Rozhrnu překážející rákosí a ocitám se na kraji lesa u velkého jezírka, po jehož hladině ještě pluje loňská tlející pokrývka. Kolem tohoto oka lesa svítí orosené žluté hvězdy. Ranní granáty padají do průzračného vodního zrcadla a roztančí tak odraz oveček na obloze. Šlehačková poleva halí okolní kopce. Náhle nějaký ptáček sesedá do jásajících paží silného dubu. Protože se tu cítím jako vetřelec, vracím se zpátky k bledé stuze, která mě sem přivedla.
/Helena Šnevařssová, VII/